

Hvilken gade bor du i?

Ap.g.9.1-19

vers 11: ”Stå op! Gå hen i den gade, som kaldes den lige....”

Her i apostlenes gerninger læser vi, at Paulus, efter sin oplevelse på vej til Damaskus, blev ført ind i den rette gade. Og netop i denne gade, kunne Guds sendebud meddele ham Guds kaldelse.

Og det er klart, at den som oplever at høre og se det, som Paulus fik at se og høre – og det gennem en direkte åbenbaring – kun har ét at gøre, og det er – åndeligt talt – at flytte ind i den rette gade, hvor han for øvrigt blev resten af sit liv.

Desværre ser vi i vore dage, at mange af dem, som kalder sig kristne, bor i forkerte gader. Nu taler jeg åndeligt.

Vi kunne godt opsætte forskellige vejskilte over deres liv, som betegner, hvad de egentlig er præget af:

Lad os nævne nogle få gadenavne:

Mismodsgyden, farisæergaden, gerrigstræde, selvop-tagethedsvejen, ak og vesmøgen, vantrosstræde, genstridighedsstien osv.

Vi kunne sikkert finde mange flere gadenavne og mange ville måske genkende sig selv i disse navne, men det er ”DEN RETTE GADE” vi skal koncentrere os om, at føre mennesker ind i, således at alle kan blive ledet ind på Guds vej, kende Guds vilje med deres liv, og være lydige over for det ord, som Jesus selv har talt, og blive sikker i deres sag, når det gælder tro og liv.

Hvis man får spørgsmål, bør man kunne svare på, hvad man tror og lærer og kunne henvise til Guds ord. Man bør kunne lede andre ind på sandhedens vej – ind i ”den rette gade”.

Her i ”den rette gade” lyder sandhedens budskab ligesom på apostlenes tid: ”Og nu! Hvorfor tøver du? Stå op, lad dig døbe og dine synder aftvætte, idet du påkalder Hans navn.” Ap.g.22.16

Hvorfor skal mennesker ikke have en klar forkyndelse om, at dåben er den første handling, som beviser tro og omvendelse?

Hvorfor skal mennesker gå med spørgsmål om, hvilken tilstand de er i, før de er døbt i vand?

Hvis man praktiserer Guds ord og ikke bare taler om det, vil disse problemer forsvinde for alle, som kommer til tro på Jesus.

Man har intet skriftmæssigt grundlag for at udsætte dåbshandlingen, når en sjæl er kommet til troen og ønsker at vende om fra sine synder.

Personlig har jeg mødt brødre i Herren, som har udsat sig til at lade sig døbe, og derved har de i virkeligheden indført den skik, som siger, at man ikke skal være for hurtig til at døbe – ikke mase med nogen om dåb – ikke forkynde dåb eller endsige nævne, at ”barnedåben” er en falsk form for dét, som bibelen omtaler som dåb.

Men ved at følge et sådant mønster, som jeg her har nævnt, vil mennesker blot sove videre i deres falske illusioner og teorier.

Jeg tror, det er på tide, at alle, som virkelig tror på Guds ord, tager bladet fra munden og begynder at sprede sandhedens budskab.

Vi er nemlig sat til en tosidig opgave ligesom profeterne i det gamle Testamente og de troende i det nye Testamente. Vi er sat til at **rykke op og rive ned, til at plante og til at bygge.**

Dette er jo modsætninger, men betegner vor tjeneste som lys og salt i verden.

Ved tro, forkyndelse og livsførelse skal det ubibelske menneskekonstruerede system stilles til skue og rives

ned, og Guds plan og vilje få grobund i menneskers hjerter og bygges op på en sådan måde, at andre kan se ”den rette gade” og kommer derhen.

Lad os derfor sammen blive vejvisere for forvirrede mennesker. Lad os lede dem ind i ”den rette gade”, så frelsens under kan blive en realitet i deres liv.

Jeg har så mange dyrebare venner og søskende i Herren, og er kommet sammen med dem igennem mange år, og har undret mig over, at dåbsspørgsmålet aldrig er blevet alvorligt og indtrængende for dem.

Trods bibelens modsigelse, holder de stadig fast ved deres ”barnedåb”, og er gået ind i en sorgløs ro med hensyn til dette spørgsmål.

Den gamle hellige pastor Wetterlund fra Sverige siger: ”ALDRIG SOVER ET MENNESKE SÅ DYBT, SOM PÅ EN TRODSET SANDHED.”

Og så må vi jo ikke glemme, at skriftens ord om ”trods og genstridighed” er så dybt alvorlige, ja det ligestilles med trolddomssynder.

1. Sam.15.23: ”Thi genstridighed er en trolddomssynd, og hårdnakkethed er uretfærdighed og afgudsdyrkelse, fordi du har forkastet Herrens ord, da har Han også forkastet dig, at du ikke skal være ”konge”.”

Jeg har ofte spurgt mig selv, når nogle af disse dyrebare søskende, som var ”barnedåbstro” kom i svære prøvelser med hensyn til deres legemlige sygdomme, om det var muligt, at deres genstridighed på dette punkt kunne være en alvorlig hindring for deres helbredelse. Naturligvis turde jeg ikke sige, at hvis de lod sig døbe, da ville de blive helbredte, men når der findes en åbenbar genstridighed imod ordet, da er spørgsmålet, om det ikke alligevel er en hindring.

Rom.2.8: ”Men over dem, som søger deres eget og ikke lyder sandheden, men adlyder uretfærdigheden, skal der komme vrede og harme.”

Enhver må ransage sig selv!

Børge Wellejus

